

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 24 lipca 2015 r.

Poz. 3287

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.102.10.2015.JW1 WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 15 lipca 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr 56/X/2015 Rady Miasta Piechowice z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie zasad udzielania i rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych nauczycielom, którym powierzono stanowiska kierownicze w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Miejską Piechowice.

Uzasadnienie

Rada Miasta Piechowice, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) i art. 43 ust. 7 pkt 2 w związku z art. 91d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2014 r., poz. 191 ze zm.), podjęła na sesji w dniu 16 czerwca 2015 r. uchwałę w sprawie zasad udzielania i rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych nauczycielom, którym powierzono stanowiska kierownicze w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Miejską Piechowice – dalej także jako: uchwała.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 22 czerwca 2015 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 19 ust. 2 ustawy z 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 167 ze zm.), a ponadto jej:

– § 2 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 42 ust. 7 w związku z art. 91d pkt 1 ustawy Karta Nauczyciela;

– § 3 został podjęty z istotnym art. 42 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela;

– § 4 we fragmencie „a także zmieniające ją uchwały: I. Nr 159/XXXI/2005 Rady Miasta Piechowice z dnia 22 lutego 2005 roku. II. Nr 124/XXVI/2012 Rady Miasta Piechowice z dnia 26 czerwca 2012 roku. III. Nr 191/XXXIX/2013 Rady Miasta Piechowice z dnia 27 czerwca 2013 roku. IV. Nr 256/LI/2014 Rady Miasta Piechowice z dnia 26 czerwca 2014 roku” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Zgodnie z art. 42 ust. 6 Karty Nauczyciela, dyrektorowi i wicedyrektorowi szkoły oraz nauczycielowi pełniącemu inne stanowisko kierownicze w szkole, a także nauczycielowi, który obowiązki kierownicze pełni w zastępstwie nauczyciela, któremu powierzono stanowisko kierownicze, obniża się tygodniowy obowiązkowy

wymiar godzin zajęć w zależności od wielkości i typu szkoły oraz warunków pracy lub zwalnia się ich od obowiązku realizacji zajęć ustawowo określonych. Organ prowadzący szkołę lub placówkę został – w art. 42 ust. 7 Karty Nauczyciela – upoważniony do określenia zasad udzielania i rozmiaru obniżek, o których mowa w ust. 6, oraz przyznania zwolnień od obowiązku realizacji zajęć ustawowo określonych.

I. Zgodnie z art. 19 ustawy o związkach zawodowych, organizacja związkowa, reprezentatywna w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080) ma prawo opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych (ust. 1). Organy władzy i administracji państwowej oraz organy samorządu terytorialnego kierują założeniami albo projekty aktów prawnych do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii, nie krótszy jednak niż 30 dni. Nieprzedstawienie opinii w wyznaczonym terminie uważa się za rezygnację z prawa jej wyrażenia (ust. 2). Założenia albo projekty aktów prawnych, o których wyżej mowa, organy władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego przekazują również na odpowiedni adres elektroniczny wskazany przez właściwy organ statutowy związku, nie później niż w dniu ich doręczenia na piśmie (ust. 2¹).

W celu wskazania, które akty prawne dotyczą zagadnień objętych zadaniami związków zawodowych należy ustalić, jakie zadania stawia ustawodawca organizacjom związkowym. Z ustawy o związkach zawodowych wynika, że organizacje tego rodzaju powołane są do reprezentowania i obrony praw, interesów zawodowych i socjalnych ludzi pracy (art. 1). Związki zawodowe reprezentują pracowników i inne osoby, a także bronią ich godności, praw oraz interesów materialnych i moralnych, zarówno zbiorowych, jak i indywidualnych (art. 4). Związki zawodowe współuczestniczą w tworzeniu korzystnych warunków pracy, bytu i wypoczynku (art. 6). Ilekroć zatem projekt aktu prawnego zawierać będzie regulacje dotyczące wskazanej wyżej materii, odpowiednie organizacje związkowe uprawnione będą do zaopiniowania projektu takiego aktu, a organ prawodawczy zobowiązany będzie do przedłożenia projektu aktu do zaopiniowania zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych (o ile przepis szczególnie będzie przewidywał innego trybu). Zauważyć należy, że uprawnienie związków zawodowych wynikające z art. 19 ustawy o związkach zawodowych jest niezależne od faktu przynależności do związków osób, na które rozciągną się skutki projektowanego aktu prawnego. Organizacje związków zawodowych spełniające kryterium reprezentatywności w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji uprawnione są zatem do opiniowania wszystkich aktów prawnych dotyczących materii objętej zadaniami związków zawodowych niezależnie od faktycznej działalności związku na obszarze będącym przedmiotem regulacji zamierzonego aktu prawnego.

W związku z powyższym, w toku postępowania nadzorczego weryfikowano realizację obowiązku przedłożenia projektu uchwały odpowiednim reprezentatywnym organizacjom związkowym celem zaopiniowania na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych. Z informacji udzielonych przez Przewodniczącego Rady Miasta wynika, że uchwała była konsultowana w trybie ustawy o związkach zawodowych, jednak tylko z dwoma organizacjami związkowymi: Związkiem Nauczycielstwa Polskiego oraz Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność” (wniosek o zaopiniowanie projektu uchwały otrzymali Prezes Oddziału Związku Nauczycielstwa Polskiego i Przewodniczący Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania).

Tymczasem, w Polsce działają aktualnie trzy organizacje związkowe spełniające kryterium reprezentatywności - w rozumieniu art. 6 ustawy o Komisji Trójstronnej - a mianowicie: Forum Związków Zawodowych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” i Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, podejmując uchwałę, na mocy której określa się tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczycieli, powinien przeprowadzić procedurę konsultacyjną według art. 19 ustawy o związkach zawodowych ze wszystkimi reprezentatywnymi organizacjami związkowymi.

Choć przepisy art. 19 ust. 2 i 3 ustawy o związkach zawodowych wskazują na to, że nieprzedstawienie opinii przez związek zawodowy, a także odrzucenie w całości lub w części stanowiska związku nie wpływają na ważność aktu, to jednak organ samorządu terytorialnego ma obowiązek dokonania czynności konsultacyjnych, a uchylając się od przedłożenia związkowi zawodowemu założeń projektu aktu prawnego narusza ciężący na nim obowiązek ustawowy zapewnienia temu związkowi współuczestnictwa w procesie legislacyjnym. Prawidłowa pod względem prawnym uchwała musi spełniać niezbędne wymagania zarówno w aspekcie materialnym jak i formalnym. Oznacza to, że treść uchwały musi być zgodna z przepisami prawa,

a tryb podjęcia uchwały musi odpowiadać określonym procedurom. W ramach katalogu formalnych warunków podjęcia ważnej uchwały wyróżnić można także konieczność przedłożenia projektu aktu prawnego do zaopiniowania. W sytuacji, gdy przepisy prawa przewidują taki obowiązek w stosunku do aktów określonej kategorii, nie wykonanie takiego obowiązku równoznaczne jest z istotnym naruszeniem prawa i skutkuje stwierdzeniem nieważności takiego aktu (porównaj: wyrok WSA z dnia 22 lutego 2006 r., IV SA/Wr 805/04, LEX nr 219829; wyrok z dnia 28 sierpnia 2014 r., II SA/Wa 2329/13, LEX nr 1508004).

Umożliwienie zaopiniowania projektu uchwały przez Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” i Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (do którego należy Związek Nauczycielstwa Polskiego i który pełni funkcję odpowiednich władz statutowych OPZZ w rozumieniu art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych) przy jednoczesnym pominięciu w procedurze Forum Związków Zawodowych nie spełnia wymogu ustawowego, co powoduje konieczność stwierdzenia nieważności aktu (porównaj: wyrok z dnia 28 września 2011 r., II SA/Go 561/11, LEX nr 1152602).

II. Ponadto należy wskazać na dalsze uchybienia uchwały będące istotnymi naruszeniami prawa.

1. W § 2 uchwały ustalono, że: „W przypadku, gdy warunki funkcjonowania przedszkola, szkoły lub placówki znacznie zwiększenia zadań dyrektora organ prowadzący na indywidualny wniosek dyrektora przedszkola, szkoły lub placówki może obniżyć tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć lub zwolnić go całkowicie od obowiązku realizacji tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych”.

Rada Miasta Piechowice postanowiła zatem, że w uzasadnionych przypadkach Burmistrz Miasta Piechowice (ponieważ to on działać będzie w imieniu organu prowadzącego) może obniżyć tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć lub zwolnić dyrektora od obowiązku realizacji tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin.

Kompetencję do określenia zasad udzielania i rozmiaru obniżek, a także przyznawania zwolnienia od obowiązku realizacji zajęć ustawa przyznaje organowi stanowiącemu. W ramach określania zasad udzielania oraz rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć, organ stanowiący zobowiązany jest zatem do uregulowania tych elementów w sposób wyczerpujący, mając na uwadze konieczność pełnej realizacji kompetencji prawotwórczej przyznanej w przepisie ustawy. Oznacza to, że w uchwale należy unormować przede wszystkim okoliczności, których wystąpienie powoduje obniżenie wymiaru pensum, a także powiązany z nimi rozmiar obniżek. Niedopuszczalne jest zatem, tak jak to przewidziano w § 2 przedmiotowej uchwały, przekazanie kompetencji do określenia rozmiaru obniżek organowi wykonawczemu gminy.

Ustawa przewiduje możliwość zwolnienia dyrektora z obowiązku realizacji zajęć. Zwolnienie takie może nastąpić z różnych przyczyn, zgodnie z wolą organu uprawnionego do dokonania zwolnienia. W ustawie wyraźnie określono jednak, że uprawnionym do dokonania zwolnienia z obowiązku realizacji zajęć jest organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego (art. 91d pkt 1 Karty Nauczyciela). Przekazanie kompetencji w tym zakresie organowi wykonawczemu stanowi istotne naruszenie przepisów ustawy. Trzeba także mieć na uwadze, że w tym przypadku przekazanie kompetencji innemu podmiotowi prowadzi do bezpodstawnej subdelegacji kompetencji prawotwórczych, co w demokratycznym państwie prawnym nie jest dopuszczalne. Wskazane stanowisko poparte jest ugruntowaną linią orzecniczą sądów administracyjnych (porównaj: wyrok WSA z dnia 2 kwietnia 2015 r., IV SA/Wr 716/14, LEX nr 1745753; wyrok WSA z dnia 24 maja 2012 r., IV SA/G1 868/11, LEX nr 1745753; wyrok WSA z dnia 7 marca 2012 r., IV SA/Wr 671/11; LEX nr 1139678; wyrok WSA z dnia 10 maja 2011 r., II SA/Op 82/11, LEX nr 1134864; wyrok WSA z dnia 20 kwietnia 2011 r., IV SA/Wr 782/10; LEX nr 989341).

2. Zgodnie z § 3 uchwały: „Obniżka, o której mowa w § 1 dotyczy również nauczycieli pełniących obowiązki kierownicze w zastępstwie nauczycieli, którym powierzono kierownicze stanowiska w przedszkolach, szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Miejską Piechowice i obowiązuje tych nauczycieli od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zastępstwo zostało im powierzone”.

Taka regulacja stanowi modyfikację art. 42 ust. 6 Karty Nauczyciela, która jednoznacznie przewiduje, że obniżenie tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć w zależności od wielkości i typu szkoły oraz warunków pracy lub zwalnianie od obowiązku realizacji zajęć dotyczy także nauczycieli, którzy obowiązki

kierownicze pełnią w zastępstwie nauczyciela, któremu powierzono stanowisko kierownicze. Ustawa nie wprowadza przy tym żadnego rozróżnienia między zasadami dokonywania obniżenia wobec dyrektora szkoły, wicedyrektora szkoły i nauczyciela pełniącego inne stanowisko kierownicze w szkole, a tymi zasadami, które dotyczyć mają nauczyciela, który obowiązki kierownicze pełni w zastępstwie. Tym samym powtórzenie za ustawą, że obniżka dotyczy również nauczycieli pełniących obowiązki kierownicze w zastępstwie nauczycieli, którym powierzono kierownicze stanowiska w przedszkolach, szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Miejską Piechowice z jednoczesną modyfikacją wskazującą, iż obniżka obowiązuje tych nauczycieli od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zastępstwo zostało im powierzono, stanowi istotne naruszenie prawa.

Modyfikowanie regulacji ustawowych (a nawet ich powtarzanie i uzupełnienie) przez przepisy uchwały jest wadliwe i dezinformujące. Może prowadzić bowiem do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Trzeba liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko modyfikacji i powtarzania w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że modyfikacja przepisów ustawowych stanowi istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 r., II SA 99/92, LEX nr 10348; wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r., II SA/Wr 1179/98, LEX nr 39509; wyrok NSA z dnia 25 marca 2003 r., II SA/Wr 2572/02, LEX nr 166989; wyrok NSA z dnia 26 lutego 2010 r., II OSK 1966/09, LEX nr 591998).

Ponadto, jako, że zgodnie z art. 32 Konstytucji RP wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne, a nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny i zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób i nie mogą one mogąc naruszać istoty wolności i praw, to gmina nie może dyskryminować nauczycieli tylko z tego powodu, że funkcje kierowniczą pełnią w zastępstwie. Ustawa rozróżnienia nie przewiduje i przez to prawodawca miejscowy również nie może go wprowadzać. Odmienne działanie stanowi to naruszenie zasady *lege non distinguente nec nostrum est distinguere*.

3. W § 4 uchwały postanowiono: „Traci moc uchwała nr 230/XXXVIII/01 Rady Miejskiej w Piechowicach z dnia 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania i rozmiaru zniżek obowiązkowego tygodniowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych nauczycieli, którym powierzono stanowiska kierownicze w szkołach podstawowych, gimnazjum, przedszkolach publicznych oraz ustalania obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dla pedagoga szkolnego a także zmieniające ją uchwały: I. Nr 159/XXXI/2005 Rady Miasta Piechowice z dnia 22 lutego 2005 roku. II. Nr 124/XXVI/2012 Rady Miasta Piechowice z dnia 26 czerwca 2012 roku. III. Nr 191/XXXIX/2013 Rady Miasta Piechowice z dnia 27 czerwca 2013 roku. IV. Nr 256/LI/2014 Rady Miasta Piechowice z dnia 26 czerwca 2014 roku”.

Wprowadzono zatem regulację, której celem było nie tylko uchylene uchwały nr 230/XXXVIII/01, ale także wszystkich uchwał, które nowelizowały uchylaną uchwałę. Skoro zaś uchwały te są aktami nowelizującymi, to ich uchylanie lub zmienianie po wejściu w życie jest bezprzedmiotowe. Zmian w obowiązującym stanie prawnym, w tym także polegających na uchyleniu aktów lub przepisów, dokonuje się w ten sposób, że zmienia się tekst uchwały obowiązujący w dniu wejścia w życie przepisów zmieniających. Jeśli pierwotnie przyjęty tekst uchwały był zmieniany, zmienia się taką wersję aktu, która uwzględnia wprowadzone wcześniej zmiany. Zawsze jednak nowelizacja uchwały powinna odnosić się do uchwały podjętej w danej sprawie, trzeba bowiem mieć na względzie, że przepisy zmieniające mają charakter czynności konwencyonalnej, której normatywny skutek „konsumuje się” (wyczerpuje się) w momencie ich wejścia w życie.

Uchylene uchwały nowelizującej nie wywołałoby żadnego skutku. Uchylene bądź zmiana przepisów uchwały nowelizującej nie ma bowiem wpływu na treść uchwały pierwotnej, zgodnie z zasadą *abrogata lege abrogante non reviviscit lex abrogata*. Uchylene przepisów wprowadzonych uchwałą nowelizującą możliwe jest tylko poprzez uchylene (całej lub poszczególnych przepisów) uchwały pierwotnej.

Zgodnie z § 141 i § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908), zarówno do uchwał i zarządzeń

będących prawem wewnętrznym, jak i do aktów prawa miejscowego (a więc do aktów normatywnych stanowiących przez organy jednostek samorządu terytorialnego) stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale w dziale II. Na podstawie powyższego odesłania do przedmiotowej uchwały znajduje zastosowanie § 90 Zasad techniki prawodawczej. Zgodnie z nim, zmienia się zawsze pierwotny tekst ustawy, a jeżeli wprowadzono do niego zmiany - tekst zmieniony. Jeżeli ogłoszono tekst jednolity ustawy, zmienia się ten tekst, a w przypadku gdy wprowadzono zmiany do tekstu jednolitego - zmieniony tekst jednolity. Ponadto w § 91 Zasad techniki prawodawczej przyjęto zasadę, że nie nowelizuje się przepisów zmieniających inną ustawę (ust. 1). Jeżeli jest to konieczne dla wyeliminowania rażącego błędu w przepisach zmieniających ogłoszonej ustawy, można wyjątkowo znowelizować te przepisy w okresie ich *vacatio legis* (ust. 2). Nowelizację przepisów zmieniających, o której mowa w ust. 2, wprowadza się w życie najpóźniej w dniu wejścia w życie ustawy zmienianej (ust. 3).

Wynika z tego, że zmian w obowiązujących przepisach dokonuje się w ten sposób, że zmienia się tekst uchwały obowiązujący w dniu wejścia w życie przepisów zmieniających. Jeśli pierwotnie przyjęty tekst uchwały był zmieniany, zmienia się taką wersję aktu, która uwzględnia wprowadzone wcześniej zmiany. Zawsze jednak nowelizacja uchwały powinna odnosić się do uchwały podjętej w danej sprawie. Trzeba bowiem mieć na względzie, że przepisy zmieniające mają charakter jednorazowy, a ich normatywny skutek wyczerpuje się w momencie ich wejścia w życie w postaci zmian, które one dokonują. Z tego względu ich uchylanie lub zmienianie po dniu ich wejścia w życie jest bezprzedmiotowe, co narusza zasady prawidłowej legislacji.

Uchylenie uchwał nr 159/XXXI/2005, 124/XXVI/2012 191/XXXIX/2013, 256/LI/2014 należy uznać za niedopuszczalne w świetle zasad demokratycznego państwa prawnego, których elementem jest zasada prawidłowej legislacji, ponieważ – jak wskazano już wyżej – uchwała nowelizująca ma charakter wyłącznie jednorazowy. W momencie jej wejścia w życie traci ona swą wartość normatywną. Uchylenie jej postanowień nie jest dopuszczalne. Jeżeli organ prawodawczy jest zainteresowany dokonaniem zmian w przepisach zmienionych mocą dokonanej nowelizacji, może to uczynić wyłącznie poprzez ponowną zmianę tych przepisów (co uczyniono w § 4 *ab initio* uchwały).

Zasada prawidłowej legislacji ma doniosłe znaczenie w systemie prawa i jej wagę niejednokrotnie podkreślano w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. Składa się na nią szereg dyrektyw złączonych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakimi są zaufanie obywateli do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Zasada prawidłowej legislacji została ukształtowana jako „system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian prawa w państwie prawnym” (K. Działocha, T. Zalasinski, *Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa*, Przegląd Legislacyjny 2006, nr 3, s. 6-7). Wskazane naruszenie, dokonane przez Radę Miasta Piechowice, godzi w „rudymentalne kanony techniki prawodawczej” (postanowienie TK z dnia 27 kwietnia 2004 r., P 16/03, LEX nr 107520), a zatem konieczne jest stwierdzenie nieważności § 4 we fragmencie „a także zmieniające ją uchwały: I. Nr 159/XXXI/2005 Rady Miasta Piechowice z dnia 22 lutego 2005 roku. II. Nr 124/XXVI/2012 Rady Miasta Piechowice z dnia 26 czerwca 2012 roku. III. Nr 191/XXXIX/2013 Rady Miasta Piechowice z dnia 27 czerwca 2013 roku. IV. Nr 256/LI/2014 Rady Miasta Piechowice z dnia 26 czerwca 2014 roku”, jako istotnie naruszającego art. 2 Konstytucji RP.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
T. Smolarz